

Titel: Kapitel XXVII.

Citation: "Kapitel XXVII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e9755/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 300.

Berts Ed finder, bortset fra de i §§ 297 og 298 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Ægtefælsfager.

§ 301.

Oberanklageren kan under Jagttagelse af Reglerne i Kap. XIX som Intervenient paa det Offentliges Vegne indtræde i en Ægtefælsfag for at forhindre, at Skilsmisfedom eller Dom, hvorved et Ægtefæls erklæres ugyldigt, urettelig tilfignes; han kan ligeledes, uden at være indtraadt i Sagen i første Instans, i det anførte Tjemed paa det Offentliges Vegne paaanke en saadan Dom.

§ 302.

I Sager, hvorunder en bortbleven Persons Arvinger ifølge Fred. 11. Septbr. 1839 søge sig hans Formue tilfærdi enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, have Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundlovsbestemmelsen i § 296 at drage Omhu for, at et Forjaar for den Bortblevne bestilles, i Landsretsfager af Rettens Justitiarius, i Underretsfager af vedkommende Dommer, ligesom de ere pligtige efter Rettens Raalag at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.

Kapitel XXVII.

Fremgangsmaaden naar Nogen skal umyndiggøres, eller Gule skal sættes under fast Lovværgemaal.

§ 303.

Begæring om Umyndiggørelse kan fremsættes af Raagaardeudes Ægtefælle, Slægtninge, Værge, Kurator eller Lovværge. Derhos er i alle Tilfælde Dørligheden berettiget til at andrage paa Nogens Umyndiggørelse, naar dette efter de Oplysninger, som enten fra Vedkommende selv, hans Slægt eller Venner eller paa anden

Maade ere founne Øvrigheden i Hænde, maa anses for rigtig.

Endelig kan Enhver selv endrage paa at blive umyndiggjort.

§ 304.

Begæring om Ummyndiggørelse indleveres skriftlig til Underretten paa det Sted, hvor den Paagældende, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmaal, boer eller opholder sig; har han ikke bekendt Bopæl eller Opholdssted, da til Underretten paa det Sted, hvor hans sidste bekendte Bopæl eller Opholdssted er beliggende.

Skriftlige Beviser for de Omstændigheder, ved hvilke Umyndiggørelsen skal begrubes, skulle saavidt muligt ledsage Andragendet. Stennes yderligere Oplysninger fornødne, kan Underretsdommeren gøre Vebkommende opmærksom herpaa og opfordre ham til at tilvejebringe dem, ligesom Underretsdommeren kan indfalde den, der søges umyndiggjort, til at møde for ham.

§ 305.

Er Begæringen udgaaet fra den, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmaal, eller indvender han ikke Noget imod det, efter at han af Underretsdommeren er opfordret til at møde og erklære sig over det, tilfalder det Underretsdommeren ifølge de foreliggende Oplysninger at afgøre, om der er tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelse, og i bekræftende Fald har han da at afgive endelig Umyndiggørelsesdekret, som ikke kan påklæres.

I alle andre Tilfælde har Underretsdommeren at indsende Andragendet og de samme ledsagende Beviser i Forbindelse med saadan skriftlig Erklæring, hvortil han maatte finde Grund, til den Landsret, under hvilken han staar.

Derfor Umyndiggørelsesgrunden findes at være sandhynliggjort ved de fremlagte Beviser, og der kan antages at være Fare forbunden med Opfattelse, kan Underretsdommeren uden Henhyn til Indsendelsen til

Landsretten afgive et foreløbigt Umyndiggørelsesdekret, der, da det straks træder i Kraft, bliver at tinglære og ibrigt offentliggøre paa den Maade og med de Retsvirkinger, som Pl. 10. April 1841 bestemmer. Samtidig med Dekretets Afgivelse beffikker Underrettsdommeren en foreløbig Børg.

§ 306.

Landsrettens Justitiarius beffikker en Sagfører til at varetage dens Tare, som søges umyndiggjort, hvis ikke en Sagfører anmelder sig som antaget af denne, og bestemmer derefter mundtlig Forhandling af Sagen i et Retssmøde, til hvilket begge Parter indfalder ved Foranstaltning af Landsrettens Justitiarius og med et af ham bestemt Varjel.

§ 307.

Efter at Parterne have ytret sig, afgør Retten paa Grundlag af de foreliggende skriftlige Beviser og Erklæringer samt den Bevisførelse, der yderligere maatte have fundet Sted, om endeligt Umyndiggørelsesdekret skal afgives, eller om Begæringen herom skal nægtes.

§ 308.

Udeffikker den, der anbrager paa Nogens Umyndiggørelse, i noget af de i §§ 306 og 307 omhandlede Møder, afvises Sagen, dersom ikke Retten i Omstændighederne finder Grund til at udsætte den.

§ 309.

Med Hensyn til Paalæg af Omkostningerne ved heromhandlede Fremgangsmaade, derunder indbefattet Saler til den ifølge § 306 beffikede Sagfører, komme Reglerne i Kap. XI til Anvendelse, saaledes at den, der umyndiggøres, betragtes som tabende.

§ 310.

Den ovenangivne Fremgangsmaade bliver ogsaa at anvende, naar der af Andre fremsættes Begæring om, at Enke maa sættes under fast Labørgemaal.

Naar en Enke selv begerer at blive sat under fast Lavværgemaal, har Underretsdommeren uden videre Underfølgelse at tage Begæringen til Følge.

§ 311.

Naar endeligt Ummyndiggørelsesbrevet er afgivet, eller naar det er besluttet, at en Enke skal sættes under fast Værgemaal, paahviler det vedkommende Ret strax at give den til Værges eller Lavværges Ud nævnelse kompetente Myndighed Underretning herom.

§ 312.

Naar enten Dørrigheden eller den Person, der er erklæret umyndig eller sat under fast Lavværgemaal, eller nogen af de i § 303, 1ste Stykke angivne Personer for Landsretten troer at kunne oplyse, at der ikke længere er Grund til denne Foranstaltnings Vedbliven, har Paagældende at indgive et Inddragende til Landsretten i den Kreds, hvor den Umyndiggjorte boer, om at maatte blive stæbet til i et Retsmøde at begrunde eller lade begrunde en Begæring om Ummyndiggørelses Ophævelse. Et Sindsbøghed Ummyndiggørelsesgrundten, kan der dog i Reglen ikke tages Hensyn til et af den Umyndiggjorte eller af Andre paa hans Vegne indgivet Inddragende, medmindre det er ledsaget af en Embedsløges Anbefaling.

Derefter har Landsretten at beramme et Retsmøde, om hvilket der meddeles den Umyndiggjortes Værges betimelig Underretning; i Retsmødet høres de Paagældende, og de fremskattede Beviser overvejes, hvorefter Landsretten enten ophæver Ummyndiggørelsesbrevet eller afflaar Begæringen herom.

I sidste Fald høres Omkostningerne ved Forhandlingerne af den, der har rejst Sagen. Ophæves Brevet, afholdes Omkostningerne af det Offentlige.

§ 313.

De om Landsretsproceduren givne Forrifter komme ibrigt med de af det Foregaaende følgende Bepælsjer til Anvendelse i disse Sager.

Kapitel XXVIII.

Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

§ 314.

Sager, hvorunder Mortifikation søges, blive, forsaavidt angaar Gældsbreve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom, at anlægge ved Underretten paa det Sted, hvor den faste Ejendom er beliggende, og ellers ved Landsretten paa det Sted, hvor vedkommende Dokument er udstedt. Lade disse Regler sig ikke anvende, i. Ex. fordi Dokumentet er udstedt af en dansk Underfaat i Ublandet, skal Sagen anlægges i Kjøbenhavn.

Mortifikation af bortkomne Konnossementer søges paa det Sted, hvor Varerne skulle afleveres. Mortifikation af Oplagsbeviser og de i Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Mars 1894 ommeldte Garantibeviser søges paa det Sted, hvor Oplagshuset er beliggende.

Sager, hvorunder Ejendomsdom søges, blive at anlægge ved Landsretten paa det Sted, hvor Ejendommen er beliggende, eller, hvis Sagens Genstand er et Dokument, hvor Mortifikation af dette skal søges efter Reglerne i denne Paragraf. Ejendomsdom paa et Skib eller en Skibspart søges i København.

§ 315.

Den, der søger Mortifikation, har til den Ret, hvor Sagen efter § 314 skal føres, at indgive skriftlig Begæring om Indfaldelse af den eller dem, som maatte være Hænderhaver af Dokumentet eller anse sig berettiget til det.

§ 316.

Begæringen om Mortifikation skal være ledsaget af Oplysninger, som gøre det antageligt, at den Paagældende er berettiget til at erholde Mortifikation, og navnlig om Naaden, hvorpaa Dokumentet er frafommet ham, hvorhos det paagældende Dokument maa betegnes med en jaadnu